

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este îndeplinită condiția privind stabilirea situației de fapt pe baza unor fapte obiective atunci când, în cadrul unei proceduri în care autoritatea fiscală consideră că raportul economic dintre persoana impozabilă care urmărește să exercite dreptul [de deducere a TVA-ului] și subcontractantul său este nerezonabil și nejustificat, întemeiază acest fapt numai pe mărturia unora dintre angajații subcontractantului, fără a stabili pe baza unor fapte obiective caracteristicile activității economice care constituie obiectul contractului, împrejurările sale specifice și contextul economic în cauză, și fără a-i asculta pe directorii persoanei impozabile și ai întreprinderilor subcontractante care fac parte din lanț, care au puteri de decizie și, în acest caz, este relevant dacă persoana impozabilă sau membrii lanțului au capacitatea de a realiza prestațiile și este necesar să intervină un expert în această privință?
- 4) Sunt conforme cu dispozițiile Directivei 2006/112 și cu principiul efectivității o interpretare și o practică naționale potrivit cărora, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de fond și de formă [pentru deducerea TVA-ului] și au fost luate măsurile care pot fi pretinse [în mod rezonabil], autoritatea fiscală, pe baza unor împrejurări care, potrivit hotărârilor Curții, nu justifică [să se refuze deducerea TVA-ului] și nu sunt obiective, consideră ca fiind dovedită fraudă fiscală și refuză dreptul [de a deduce TVA-ul] numai pentru că aceste împrejurări apar în ansamblu la un număr suficient de mare dintre membrii investigați ai lanțului identificat?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7)

Recurs introdus la 23 august 2019 de Sigrid Dickmanns împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 11 iunie 2019 în cauza T-538/18, Sigrid Dickmanns/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Sigrid Dickmanns (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Curtea (Camera a șasea) a decis, prin Ordonanța din 5 februarie 2020, să respingă recursul și să oblige partea care a căzut în pretenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 4 septembrie 2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-656/19)

(2020/C 95/09)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu articolul 147 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva privind TVA-ul”) practica unui stat membru constând în identificarea noțiunii de „bagaje personale”, stabilită drept element conceptual al livrărilor de bunuri în favoarea călătorilor străini care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, cu noțiunea de efecte personale utilizată în Convenția asupra facilităților vamale în favoarea turismului, semnată la New York la 4 iunie 1954, și în Protocolul adițional la aceasta, și cu noțiunea „bagaj” definită la articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul 2015/2446 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea preliminară anterioară, cum trebuie definită noțiunea de „bagaje personale” prevăzută la articolul 147 din Directiva privind TVA-ul, având în vedere că aceasta nu o definește? Este compatibilă cu dispozițiile de drept al Uniunii practica națională constând în faptul că autoritățile fiscale dintr-un stat membru iau în considerare numai „sensul obișnuit al termenilor”?
- 3) Articolele 146 și 147 din Directiva privind TVA-ul trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care o persoană impozabilă nu are dreptul la scutirea livrărilor de bunuri în favoarea călătorilor străini în conformitate cu articolul 147 din directiva respectivă, trebuie să se examineze, dacă este cazul, dacă se aplică scutirea livrărilor de bunuri pentru export în conformitate cu articolul 146 din aceeași directivă, chiar dacă nu s-au efectuat formalitățile vamale prevăzute de Codul vamal comunitar și de regulamentul delegat?
- 4) În cazul în care se răspunde la întrebarea preliminară anterioară în sensul că, dacă nu este aplicabilă scutirea în favoarea călătorilor străini, operațiunea poate beneficia de o scutire de TVA în temeiul faptului că bunurile sunt destinate exportului, operațiunea juridică constând în livrarea de bunuri pentru export poate fi considerată ca fiind scutită de TVA, contrar intenției exprimate de client la momentul efectuării comenzii?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia și la a patra întrebare preliminară, într-o situație precum cea din prezenta cauză, în care emitentul facturii știa, la momentul livrării bunurilor, că acestea fuseseră cumpărate pentru a fi revândute, însă cumpărătorul străin dorea totuși să le scoată de pe teritoriu sub regimul călătorilor străini, motiv pentru care emitentul facturii a acționat cu rea-credință atunci când a transmis formularul de cerere de rambursare a taxei, prevăzut în acest scop în temeiul regimului respectiv, și atunci când a rambursat, cu titlu de scutire în favoarea călătorilor străini, taxa pe valoarea adăugată percepută, este compatibilă cu articolele 146 și 147 din Directiva privind TVA-ul și cu principiile neutralității fiscale și proporționalității ale dreptului Uniunii practica unui stat membru constând în faptul că autoritatea fiscală refuză rambursarea taxei declarate în mod incorect și achitate cu titlu de livrare de bunuri în favoarea călătorilor străini, fără să califice operațiunile respective drept livrări de bunuri pentru export și fără să efectueze rectificarea corespunzătoare, cu toate că este evident că bunurile au ieșit din Ungaria ca bagaje de călătorie?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 27 septembrie 2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-717/19)

(2020/C 95/10)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága